

การศึกษามลของเชอร์มิงแฮม (Macaca fascicularis) ต่อการพัฒนาโมเลกุล FSH

ชนิดไบโอแอกทีฟเปรียบเทียบกับอิมมูโนแอกทีฟในเนื้อเยื่อต่อมใต้สมองของหนูขาว

ก่อนวัยเจริญพันธุ์

พันตรี ถวัลย์ ฤกษ์งาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สหสาขาวิชาตรีวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2529

ISBN 974-567-041-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

011930

I 15321565

INVESTIGATION OF SERUM FACTORS IN MACACA FASCICULARIS ON THE
DEVELOPMENT OF BIOACTIVE VERSUS IMMUNOACTIVE FSH MOLECULE .
FROM IMMATURE RAT PITUITARY CELLS IN VITRO

Major Thaval Rerksngam

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science

Inter-Department of Physiology

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

ISBN 974-567-041-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาผลของ เซรั่มลิงแสม (Macaca fascicularis)
 ต่อการพัฒนาไมเลกุล FSH ชนิดไบโอแอคทีฟเปรียบเทียบกับ
 อิมมูโนแอคทีฟใน เนื้อเยื่อต่อมใต้สมองของหนูขาวก่อนวัย เจริญพันธุ์
 โดย พันตรี ถวัลย์ ฤกษ์งาม
 ภาควิชา สหสาขาวิชาสัตววิทยา
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.हरररर ธีศว เรืองชัย

บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
 เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

[Handwritten signature]
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรราชัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*[Handwritten signature]*.....ประธานกรรมการ
 (ศาสตราจารย์ ดร.อายุส พิชัยชาญรงค์)
[Handwritten signature].....กรรมการ
 (ศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.พูนพิทักษ์ วรวิไล)
[Handwritten signature].....กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.กนก ภาวสุทธิโทศิริ)
[Handwritten signature].....กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.हरररर ธีศว เรืองชัย)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาผลของเซรัมลิงแสม (*Macaca fascicularis*) ต่อการ
พัฒนาโมเลกุล FSH ชนิดไบโอแอกทีฟเปรียบเทียบกับอิมมูโนแอกทีฟในเนื้อเยื่อ
ต่อมใต้สมองของหนูขาวก่อนวัยเจริญพันธุ์

ชื่อ นิสิต พ.ศ.ถวัลย์ ฤกษ์งาม

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.हरรรษา อัสว เรืองชัย

ภาควิชา สหสาขาวิชาสัตววิทยา

ปีการศึกษา 2529

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาผลของเซรัมและคันท้องคั้ประกอบในเซรัมลิงแสมจาก
ระยะการเจริญเติบโต 3 ระยะ คือระยะก่อนวัยเจริญพันธุ์ อายุ 1 ปี 6 เดือน (S_1) ระยะ
ก่อนวัยรุ่น อายุ 3 ปี (S_2) และระยะโตเต็มวัย อายุ 7 ปี (S_3) ทั้งเพศผู้และเพศเมียที่มี
ผลต่อการพัฒนาโมเลกุล FSH ชนิดไบโอแอกทีฟเปรียบเทียบกับอิมมูโนแอกทีฟโดยใช้วิธีเพาะเลี้ยง
เซลล์จากต่อมใต้สมองของหนูขาววัยก่อนเจริญพันธุ์ (อายุ 23 วัน) เป็นแบบของการทดลอง
แต่ละหลุมเลี้ยงเซลล์จะมีเซลล์ 10^5 เซลล์ใน DMEM 2 มล. ที่มี HS 10 % และ FBS 2.5 %
หลังจากหรืออินคิวเบชัน 48 ชั่วโมง เริ่มต้นการทดลองโดยการเติมเซรัมระยะต่างๆควบคุมไปกับ
กลุ่มควบคุมและแต่ละกลุ่มทำซ้ำ 3 หลุม จากนั้นเก็บอาหารเลี้ยงเซลล์ทุก 24 ชั่วโมง 3 ครั้ง
ผลการทดลองโดยการวัดด้วยวิธีไบโอแอสเส พบว่าค่าไบโอแอกทีวิตีของ FSH ในกลุ่มควบคุมจะ
คงที่ตลอดในอาหารเลี้ยงเซลล์ทั้ง 3 ครั้งโดยมีค่าประมาณ $10 \text{ ng.}/10^5$ เซลล์ แต่ค่าอิมมูโน-
แอกทีวิตีของกลุ่มควบคุมเป็น $5.78 \pm 0.36 \text{ ng.}/10^5$ เซลล์ และจะลดลงในอาหารเลี้ยงเซลล์
ครั้งที่ 3 และ 4 เป็น 3.77 ± 0.15 และ $3.28 \pm 0.21 \text{ ng.}/10^5$ เซลล์ตามลำดับ

จากการเติมเซรัมลิงแสมระยะต่างๆทั้ง 6 กลุ่มการทดลอง พบว่าการเติมเซรัมลิงแสม
ระยะก่อนวัยเจริญพันธุ์ทั้งเพศผู้และเพศเมียไม่ทำให้ค่าไบโอแอกทีวิตีเปลี่ยนแปลงไปจากกลุ่มควบคุม
(9.93 ± 0.91 และ 10.22 ± 0.22 เทียบกับ $11.15 \pm 0.41 \text{ ng.}/10^5$ เซลล์) และค่า
อิมมูโนแอกทีวิตีก็ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากกลุ่มควบคุมเช่นเดียวกัน (6.27 ± 0.67 และ $6.7 \pm$
 0.58 เทียบกับ $5.78 \pm 0.36 \text{ ng.}/10^5$ เซลล์) แต่อัตราส่วนของ BA:RIA จากกลุ่มที่
ใช้เซรัมเพศเมียแสดงแนวโน้มที่จะลดต่ำลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม (1.54 ± 0.12
เทียบกับ $1.95 \pm 0.07 \text{ ng.}/10^5$ เซลล์) การเติมเซรัมลิงแสมเพศผู้ระยะก่อนวัยรุ่นเท่านั้น

ที่มีผลกระตุ้นค่าไบโอแอกติวิตี (23.80 ± 0.71 เทียบกับ 11.15 ± 0.41 นก./ 10^5 เซลล์) และค่าอิมมูโนแอกติวิตี (9.72 ± 0.23 เทียบกับ 5.78 ± 0.36 นก./ 10^5 เซลล์) และทำให้ อัตราส่วน BA:RIA เพิ่มขึ้นจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (2.45 ± 0.12 เทียบกับ 1.95 ± 0.07) เซรั่มถึงแก่ระยะก่อนวัยรุ่นเพศเมียไม่สามารถเปลี่ยนค่าไบโอแอกติวิตี แต่ ผลต่อการเพิ่มค่าอิมมูโนแอกติวิตีเป็นเช่นเดียวกับผลของเซรั่มถึงเพศผู้จึงทำให้อัตราส่วน BA:RIA ลดลง ส่วนเซรั่มถึงระยะโตเต็มวัยทั้งเพศผู้และเพศเมียมีผลไปเพิ่มค่าอิมมูโนแอกติวิตี (7.23 ± 0.91 และ 6.54 ± 0.29 เทียบกับ 5.78 ± 0.36 นก./ 10^5 เซลล์) แต่ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงค่าไบโอแอกติวิตี (12.80 ± 1.22 และ 12.03 ± 1.09 เทียบกับ 11.15 ± 0.41 นก./ 10^5 เซลล์)

เมื่อเติม GnRH 10^{-9} M. ร่วมกับเซรั่มถึงแก่ระยะต่างๆดังกล่าวข้างต้น พบว่าเซรั่มถึงเพศผู้ทั้ง 3 ระยะและเซรั่มถึงเพศเมียระยะโตเต็มวัยเท่านั้นที่ไปเพิ่มค่าไบโอแอกติวิตีของ FSH ทำให้อัตราส่วนของ BA:RIA ในกลุ่มที่เติมเซรั่มถึงเพศผู้เพิ่มขึ้นทั้ง 3 กลุ่ม แต่อย่างไรก็ตาม GnRH ก็ได้แสดงผลต่อค่าอิมมูโนแอกติวิตีจากการเติมเซรั่มทั้ง 3 ระยะทั้งเพศผู้และเพศเมีย เมื่อเปรียบเทียบกับผลของเซรั่มอย่างเดียว

จากการแยกสเต็มยรอยต่ออิสระและสารที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำออกจากเซรั่มระยะก่อนวัยรุ่นเพศผู้โดยวิธีไดอะไลซิส นำส่วนไดอะไลเสทและนอน-ไดอะไลเซเบิ้ลที่ปรับให้เป็น 6% ตามเดิม พบว่าส่วนนอน-ไดอะไลเซเบิ้ลมีเทสโทสเทอโรน 153.6×10^{-15} M. /เซรั่ม 120 uL สามารถกระตุ้นค่าไบโอแอกติวิตีให้สูงกว่ากลุ่มควบคุม 1.5 เท่า แต่ไม่ทำให้ค่าอิมมูโนแอกติวิตีเปลี่ยนแปลงไปจากกลุ่มควบคุม ส่วนไดอะไลเสทมีเทสโทสเทอโรน 14.4×10^{-15} M. / เซรั่ม 120 uL มีผลยับยั้งค่าอิมมูโนแอกติวิตีเล็กน้อยแต่ไม่มีผลต่อค่าไบโอแอกติวิตี ซึ่งตรงกันข้ามกับผลของการใช้เซรั่มระยะก่อนวัยรุ่นที่เพิ่มค่าอิมมูโนแอกติวิตี 2 เท่า แสดงให้เห็นว่าปัจจัยในเซรั่มที่ทำให้ค่าไบโอแอกติวิตีเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในส่วนของเซรั่มที่เป็นสารประกอบที่มีโมเลกุลขนาดใหญ่

ผลการทดลองนี้ชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติที่แตกต่างกันของเซรั่มถึงแก่ในช่วงอายุต่างๆของทั้งสองเพศมีผลต่อรูปแบบของการหลั่ง FSH จากเซลล์ต่อมใต้สมองใต้ไม่เหมือนกันในหลอดทดลอง การที่มี GnRH ในเซรั่มของถึงเพศผู้ทุกวัยและถึงเพศเมียระยะโตเต็มวัยสามารถเพิ่มการหลั่งไบโอแอกติวิตีของ FSH จากต่อมใต้สมองใต้ อาจมาจากผลของปัจจัยในเซรั่มที่เป็นสารที่มีโมเลกุลขนาดใหญ่ ซึ่งอาจเป็นสเตียรอยด์ฮอร์โมนที่จับกับโมเลกุลของโปรตีนและนำที่จะเป็นไปได้อาซอร์โมน

เพศชายซึ่งอาจเป็นเหตุให้สเตรอยด์ที่จับกับโปรตีนเฉพาะในเซรั่มมีบทบาทสำคัญต่อการควบคุมการเปลี่ยนแปลงการหลั่งของโมเลกุล FSH ชนิดไบโอแอคทีฟในขณะที่ฮอร์โมนเพศอิสระอื่นๆอาจมีบทบาทสำคัญอย่างอื่น ๆ เช่น หน้าที่เพิ่มความไวของเซลล์ต่อเม็ดส่มองต่อ GnRH ที่ทำให้มีค่าไบโอแอคทีฟที่หลั่งออกมาเพิ่มขึ้นในขณะที่มีค่าอิมมูโนแอคทีฟที่ต่ำลง ถึงแม้ว่าการทดลองนี้จะไม่สามารถบ่งชี้ชนิดของสเตรอยด์หรืออัตราส่วนของสเตรอยด์ใดที่รับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของ FSH ได้ในทุกกรณี แต่การศึกษาค้นคว้าต่อไปน่าจะให้คำตอบเหล่านี้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title Investigation of Serum Factors in Macaca fascicularis
on the Development of Bioactive versus Immunoactive
FSH Molecule from Immature Rat Pituitary Cells in vitro.

Name Maj. Thaval Rerksngarm

Thesis Advisor Associate Professor Hansa Asawaroengchai, Ph.D.

Inter-Department Physiology

Academic Year 1986

ABSTRACT

This investigation was performed to study the effects of serum factors in Macaca fascicularis at 6 percent from three physiological stages; immature (S_1), adolescent (S_2) and adult (S_3) of both male and female. They were tested on rat pituitary cell culture system. Each culture dish contained 10^5 cells in 2 ml. DMEM with 10 % HS and 2.5 % FBS. After 48 HR. preincubation medium was discarded then all treatments were started along with the controls, each in triplicates. Incubation medium was collected every 24 HR. afterward, for the the total of 3 collections namely 2nd, 3rd and 4th culture change. Although bioassay measurement of FSH in the control dishes gave constant amount of about 10 ng/ 10^5 cells throughout the three collections, immunoactivity of this medium was 5.78 ± 0.36 ng/ 10^5 cells and started to decline in the 3rd and 4th changes, 3.77 ± 0.15 and 3.28 ± 0.21 ng/ 10^5 cells accordingly.

Of all the six treatments, sera from the immature monkey of both sexes did not cause any significantly changes in neither BA, 9.93 ± 0.91 and 10.22 ± 0.22 VS. 11.15 ± 0.41 ng/ 10^5 cells, nor RIA activities of FSH compared to the control values, 6.27 ± 0.67 and 6.71 ± 0.58 VS. 5.78 ± 0.36 ng/ 10^5 cells. However BA:RIA ratio from the S_1 female treatment group showed a slight tendency to decrease, 1.54 ± 0.12 compared to 1.95

± 0.07 for the control. Serum S_2 male was the only treatment which gave stimulation effects both on BA, 23.80 ± 0.71 VS. 11.15 ± 0.41 ng/ 10^5 cells, and RIA, 9.72 ± 0.32 VS. 5.78 ± 0.36 ng/ 10^5 cells of FSH released into the culture medium. BA:RIA ratio of FSH from this treatment was also increased, 2.45 ± 0.12 compared to 1.95 ± 0.07 for the control. The S_2 female treatment on the other hand, did not show such BA stimulation where the effect on increasing RIA was the same as serum from the male. This resulted in decrease in BA:RIA ratio. Sera from adult monkey of both sexes showed the same effect on stimulating immunoactivity, 7.23 ± 0.91 and 6.54 ± 0.29 compared to 5.78 ± 0.36 ng/ 10^5 cells for the control and did not affect BA-FSH; 12.80 ± 1.22 and 12.03 ± 1.09 VS. 11.15 ± 0.41 ng/ 10^5 cells for the control.

When 10^{-9} M. GnRH was added together with 6 % serum in the 6 treatments as mentioned above, the male sera of all age groups showed increases in BA-activity but not the female except for the S_3 female. This increase in BA-FSH was evidenced in the increase of BA:RIA ratios of the three groups of the male sera. GnRH, however did not exert its effect on RIA-FSH values of all six treatments when compared to the serum effect alone.

Partitioning of the free steroids and all other low molecular substances out of the S_2 male by dialysis was performed. The resulted dialysate and the non-dialysable fraction were reconstituted to the previous 6 % concentration and then tested. It was found that the non-dialysable fraction with testosterone level 153.6×10^{-15} M. in 120 ul added, could stimulate the BA-FSH release at 1.5 times higher than the control. The dialysate which had testosterone level at 14.4×10^{-15} M. in 120 ul added, however slightly inhibited RIA-FSH release with no effect

on BA-FSH. This is in contrast to the effect of using the whole serum for that the later stimulated 2 times higher in RIA-FSH release from the pituitary cells. It showed that factors in sera which increased BA-activity was in the high molecular weight fraction. The most likely candidate is steroid-bound protein in the non-dialysable fraction.

These findings indicated the different properties of the sera tested in modifying the BA and RIA activities of FSH molecules released by the pituitary cell in vitro. Since each developmental stage of the animal is designated by the differences in its steroids levels in the plasma. Steroid measurements (E_2 , P and T_4) revealed that T_4 level in the serum could be responsible for the GnRH sensitization for BA-FSH release since the total T_4 in the sera correlated well with such activity but not the E_2 and P levels. These together with the dialysis experiment, it can be concluded that the bound-form of steroid may play more important role in increasing the BA-activity of FSH released by the pituitary cells whereas the free form of steroid displays the other functions, the GnRH sensitization for BA-FSH release and the RIA-activity inhibition. Although these experiments could not totally reveal which specific steroid, steroids or their ratios was responsible for the regulation of changes on FSH properties in every case. Further investigation is required to elucidate such question.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้สำเร็จลง โดยผู้วิจัยได้รับความกรุณาช่วยเหลือสนับสนุนจาก รองศาสตราจารย์ ดร.हररषा อัครเว รื่องชัย ซึ่งกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำชี้แจงแนวทาง เอาใจใส่ ให้กำลังใจและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในทุก ขั้นตอนของการวิจัย ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องของงานวิจัยจนสำเร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร.อายุส พิชัยชาญรงค์ ศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. พุทธิพงศ์ วรวิม และรองศาสตราจารย์ ดร.กนก ภาวสุทธิไพจิตร ได้กรุณาตรวจแก้ไข จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ยศยิ่งยวด ที่กรุณาเอื้อเฟื้อ สัตว์ทดลองจากภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการทำวิจัยและ ให้คำแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้ และภาควิชาสถิติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้ใช้ เครื่องเกมมาแคนเตอร์ คุณสมชัย สิทธิพัฒน์ ใหญ่ลย์ที่ช่วยแนะนำ ในการใช้เครื่องดังกล่าว และคุณสถาพร เกิดเกรียงไกร ที่ช่วยเหลือในการทำวิจัย

ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนเป็นอย่างดีจาก พลตรี สุพจน์ สัมปัตตะวนิช ผู้อำนวยการโรงพยาบาลค่ายสุรนารี ครอบครัวผู้วิจัยและคุณอักษรอนงค์ อัครเสนา ที่ช่วย พิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณและขอบคุณทุกท่านมา ณ. โอกาสนี้ด้วยความซาบซึ้ง ในน้ำใจและสำนึกในพระคุณยิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....ง
 บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ช
 กิตติกรรมประกาศ.....ญ
 สารบัญ.....ฉ
 สารบัญตารางประกอบ.....ค
 สารบัญรูปประกอบ.....ด

บทที่

1. บทนำ..... 1
 2. สัตว์ทดลอง อุปกรณ์ สารเคมีและการทดลอง..... 9
 2.1 สัตว์ทดลอง..... 9
 2.2 สารเคมี..... 10
 2.2.1 สารเคมีสำหรับเลี้ยงเซลล์ต่อมใต้สมอง..... 10
 2.2.2 สารเคมีสำหรับหาระดับ FSH ด้วยวิธีไบโอแอสเส..... 11
 2.2.3 สารเคมีสำหรับหาระดับ FSH ด้วยวิธีเรดิโออิมมูโนแอสเส..... 13
 2.3 เครื่องมือ..... 14
 2.4 วิธีการทดลอง..... 15
 2.4.1 สัตว์ทดลอง..... 15
 2.4.2 การเก็บเซรัม..... 16
 2.4.3 สารละลายที่ใช้และวิธีเตรียม..... 16
 2.4.4 การแยกเซลล์และการเพาะเลี้ยงเซลล์ต่อมใต้สมอง..... 21
 2.4.5 การทดลอง..... 22
 2.4.6 การตรวจหาฮอร์โมน FSH ด้วยวิธีเรดิโออิมมูโนแอสเส..... 27
 2.4.7 การตรวจหาฮอร์โมน FSH ด้วยวิธีไบโอแอสเส..... 32
 3. Validation of assay technique..... 39
 3.1 การประเมินผลการตรวจหาฮอร์โมน FSH ด้วยวิธีเรดิโออิมมูโนแอสเส..... 39

บทที่	หน้า
3.2 การประเมินผลการตรวจหาฮอร์โมน FSH ด้วยวิธีไบโอแอสเสี.....	43
4. ผลการทดลอง.....	46
4.1 ผลของเซรั่มถึงแก่ระยะต่างๆต่อการหลั่งฮอร์โมน FSH จากเซลล์ต่อม ใต้สมองของหนูขาว.....	46
4.2 ผลของการเติม GnRH 10^{-9} M. ต่อการหลั่งฮอร์โมน FSH จากเซลล์ ต่อมใต้สมองของหนูขาว.....	54
4.3 ผลของเซรั่มถึงแก่ระยะต่างๆเมื่อมี GnRH 10^{-9} M. ต่อการหลั่งฮอร์โมน FSH จากเซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาว.....	54
4.4 ผลของเซรั่มที่ผ่านกระบวนการไลอะไลซิสต่อการหลั่งฮอร์โมน FSH จาก เซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาว.....	64
5. วิจารณ์ผลและสรุป.....	71
หนังสืออ้างอิง.....	77
ประวัติผู้เขียน.....	92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	30
2	36
3	39
4	40
5	41
6	43
7	48
8	57
9	65
10	69
11	71
12	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

- 13 การเปลี่ยนแปลงค่าไบโอแอคทีวิตี อิมมูโนแอคทีวิตีและอัตราส่วนBA:RIA
เมื่อเติมเซรัมและ GnRH เทียบกับการเติมเซรัมอย่างเดียว.....74

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1	แสดงกรคอะมิโนที่ประกอบเป็นแอลฟาหน่วยของฮอร์โมนไกลโคโปรตีนโดยใช้ LH ของวัวและแกะเป็นตัวอย่าง2
2	แสดงกรคอะมิโนที่ประกอบเป็นเบต้าหน่วยของฮอร์โมนไกลโคโปรตีนโดยใช้ LH ของวัวและแกะเป็นตัวอย่าง3
3	การทดลองที่ 1 แผนผังแสดงการเติมเซิร์มลิงแสม 6% ที่ระยะต่างๆในการเลี้ยงเซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาวเพศผู้อายุ 23-25 วัน23
4	การทดลองที่ 3 แผนผังแสดงการเติม GnRH 10^{-9} M. และเซิร์มลิงแสม 6% ที่ระยะต่างๆในการเลี้ยงเซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาวเพศผู้อายุ 23-25 วัน ..25
5	การทดลองที่ 4 แผนผังการทดลองเติมส่วนไคอะไลเสทและนอน-ไคอะไลเสทของเซิร์มลิงแสมเพศผู้ระยะ S ₂ ต่อเซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาวอายุ 23-25 วัน26
6	กราฟของการติดสลากฮอร์โมน FSH ด้วย ¹²⁵ I28
7	ตัวอย่างกราฟมาตรฐานของการหาฮอร์โมน FSH ด้วยวิธี RIA จากโปรแกรมของคอมพิวเตอร์31
8	ค่าเฉลี่ยกราฟมาตรฐานของ BA-FSH38
9	แสดงกราฟมาตรฐานของการทำ RIA หั้ง 3 ครั้งเพื่อคำนวณหา %CV42
10	แสดงกราฟมาตรฐานของการหาฮอร์โมน FSH โดยวิธีไบโอแอสเส45
11	กราฟแสดงค่าไบโอแอสเส (BA) (—) และอิมมูโนแอสเส (RIA) (---) ของฮอร์โมน FSH ของกลุ่มควบคุมในการเติมเซิร์มลิงแสมระยะต่างๆจำนวน 6 กลุ่มในแต่ละครั้งของการเปลี่ยนอาหารเลี้ยงเซลล์47
12	แสดงผลไบโอแอสเส (BA-FSH) (—) และอิมมูโนแอสเส (RIA-FSH) (---) ของฮอร์โมน FSH ตลอดช่วง 72 ชั่วโมงในการเพาะเลี้ยงเซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาวกับเซิร์มลิงแสมที่ระยะต่างๆ49
13	แสดงค่าอัตรา ส่วน BA:RIA ของฮอร์โมน FSH เนื่องจากผลของเซิร์มลิงแสมที่ระยะต่างๆ50

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
14	การเปรียบเทียบปริมาณสะสมของค่าไบโอแอกติวิตี(BA)(—)และอิมมูโน- -แอกติวิตี(RIA)(---)ของฮอร์โมน FSH ตลอดช่วง 72 ชั่วโมงของการ เพาะเลี้ยงเซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาวกับผลของเซิร์มลิงแสมระยะต่างๆ. . 51
15	กราฟแสดงไบโอแอกติวิตี(BA)(—)และอิมมูโนแอกติวิตี(RIA)(---) ของฮอร์โมน FSH ของกลุ่มควบคุมที่เติม GnRH 10^{-9} M. ในการเติมเซิร์ม ลิงแสมที่ระยะต่างๆ + GnRH จำนวน 6 กลุ่มในแต่ละครั้งของการเปลี่ยน อาหารเลี้ยงเซลล์ 55
16	แสดงผลไบโอแอกติวิตี(BA-FSH)(—)และอิมมูโนแอกติวิตี(RIA-FSH) (---)ของฮอร์โมน FSH ตลอดช่วง 72 ชั่วโมงในการเพาะเลี้ยงเซลล์ต่อม ใต้สมองของหนูขาวกับ GnRH 10^{-9} M. และเซิร์มลิงแสมที่ระยะต่างๆ.... 58
17	แสดงค่าอัตราส่วน BA:RIA ของฮอร์โมน FSH เนื่องจากผลของ GnRH 10^{-9} M. ร่วมกับเซิร์มลิงแสมระยะต่างๆ 59
18	การเปรียบเทียบปริมาณสะสมของค่าไบโอแอกติวิตี(BA)(—)และอิมมูโน- -แอกติวิตี(RIA)(---)ของฮอร์โมน FSH ตลอดช่วง 72 ชั่วโมงของการ เพาะเลี้ยงเซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาวกับ GnRH 10^{-9} M. และเซิร์มลิงแสม ระยะต่างๆ 60
19	ผลของส่วนไคอะไลสเตและนอน-ไคอะไลสเตของเซิร์มลิงแสมเพศผู้ระยะ S ₂ ต่อการหลั่งฮอร์โมน FSH ในรูปของค่าไบโอแอกติวิตี(BA-FSH)(—) และค่าอิมมูโนแอกติวิตี (RIA-FSH)(---) 66
20	แสดงอัตราส่วนBA:RIA ของฮอร์โมน FSH จากผลของไคอะไลสเต และนอน-ไคอะไลสเตของเซิร์มลิงแสมเพศผู้ระยะ S ₂ เมื่อเปรียบเทียบ กับ กลุ่มควบคุม 67
21	ผลของส่วนไคอะไลสเตและนอน-ไคอะไลสเตของเซิร์มลิงแสมเพศผู้ ระยะ S ₂ ต่อปริมาณสะสมของไบโอแอกติวิตี(BA)(—) และอิมมู- โนแอกติวิตี(RIA)(---)ของฮอร์โมน FSH ตลอดช่วง 72 ชั่วโมง ของการเพาะเลี้ยงเซลล์ต่อมใต้สมองของหนูขาว..... 68